

LITURGICZNE INICJACJE ADWENTOWE : DZIEŃ 23 – poniedziałek po

IV ndz Adwentu

CEREMONIAŁ UROCZYSTY: Uroczyste wprowadzenie obrazu Otchłani.

1. Przygotowanie do wprowadzenia obrazu Otchłani.

Czytanie Pisma świętego i innych tekstów.

Maria Valtorta, rozdział XXIII. Hołd pasterzy. Obrzezanie Jezusa.

„(...) Gdy zastępy wojsk niebieskich uczciły w jaskini Betlejemskiej tajemnicę narodzenia Wcielonego Boga, naszego Zbawiciela, Pan wysłał kilku aniołów w różne miejsca, aby oznajmili tę szczęśliwą nowinę tym osobom, które z woli Bożej były przygotowane na jej przyjęcie.

Święty książę niebiański, Michał, udał się do świętych Ojców w otchłani i oznajmił im, że Jednorodzony, Wcielony Syn Ojca odwiecznego przyszedł na świat i leży w żłóbku pomiędzy zwierzętami, pokorny i łagodny, jak to oni sami przepowiedzieli. Z polecenia szczęśliwej Matki Maryi rozmawiał przede wszystkim ze św. Joachimem i św. Anną, wieszając im tego szczęścia, że ich Najświętsza Córka trzyma już na ręku Tego, którego oczekiwali Ojcowie i którego przyjście przepowiedzieli wszyscy patriarchowie i prorocy. Była to najweselsza i najradośniejsza chwila, jakiej kiedykolwiek zaznało to zgromadzenie świętych i sprawiedliwych podczas długiego pobytu w otchłani. Wszyscy uznali nowo narodzonego Boga-Człowieka jako sprawcę ich wiecznego zbawienia, śpiewali Mu nowe pieśni pochwalne i oddali Mu cześć i hołd boski. (...)”.

Maria z Agredy *Mistyczne Miasto Boże*, rozdz.7

W chwili, kiedy narodziła się Maryja, nasza Królowa, Najwyższy wysłał św. Archanioła Gabriela do Otchłani, aby oznajmił tę wesołą nowinę przebywającym tam ojcom świętym. Pospiesznie zstąpił ów poseł niebiański do Otchłani i rozjaśnił ją światłem swoim radując przebywających tam sprawiedliwych. Zwiastował im, że zbliża się ów dzień — przepowiadany przez proroków a tak bardzo oczekiwany przez ojców świętych, — w którym rodzaj ludzki dostąpić ma zbawienia i wiecznej szczęśliwości; niedługo ujrzą Zbawienie i wspaniałość Najwyższego, albowiem narodziła się już Ta, która będzie Matką obiecanego Mesjasza. Wiadomość ta napełniła radością dusze patriarchów, proroków i wszystkich sprawiedliwych będących w Otchłani. Chwalili oni i błogosławili Pana za to dobrodziejstwo nowymi pieśniami.

Po czytaniu Pisma świętego wnosimy obraz Otchłani do szopki adwentowej śpiewając pieśń:

Śpiew pochwalny zawodzi,
gdy objąć chce pełnię Twych zmiłowań.
Choćbyśmy ofiarowali Ci ody
tak liczne, jak ziarnka piasku, o Królu święty,
nie osiągnęlibyśmy nigdy godnej miary tego,
co dajesz nam, którzy wołamy do Ciebie: Alleluja.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Ty, Najświętsza Dziewico,
jawisz się nam w ciemnościach jak światłodajna pochodnia.
Niematerialne zapalając światło
wiedziesz wszystkich do poznania Boga,
swoim blaskiem rozjaśniając umysły -
naszym uczczona wołaniem:

Witaj, promieniu Słońca duchowego,
Witaj, odbicie Światłości nieprzystępnej,
Witaj, błyskawico dusze oświecająca,
Witaj, gromie nieprzyjaciół rażący.

Witaj, bo nam wysyłasz Światło jaśniejące,
Witaj, bo nam wypuszczasz obficie płynącą Rzekę,
Witaj, obrazie uzdrawiającej sadzawki,
Witaj, niszcząca grzechu zmazę haniebną.

Witaj, któraś kąpielą obmywającą sumienia,
Witaj, dzbanie mieszalny, w którym radość się miesza,
Witaj, woni, dobrego zapachu Chrystusa,
Witaj, życie mistycznej i radosnej uczyty.

Witaj, Oblubienico Dziewico.
Witaj, Bogurodzico Dziewico.